

uden for frihandelsområdet, således at dette ikke bliver et helt frihandelsområde, men kun et delvist.

I det kommende ministermøde i OEEC vil vi formentlig blive stillet over for at skulle tage en principiel stilling, og England har i det mindste tilkendegivet, at man vil virke for, at OEECs minister-råd vedtager at holde landbrugsvarer udenfor. Jeg går ud fra som en given ting — og ønsker gerne, at økonomi- og arbejdsministeren udtaler sig herom — at Danmark vil afvise en sådan handling fra OEECs side og søge støtte til, at det ikke bliver resultatet.

Danmark er nu således stillet over for at skulle træffe en beslutning om, hvilken politik vi vil følge, og jeg må vist desværre tilføje: hvilken politik det er muligt for os at følge efter de beslutninger, andre lande allerede har truffet. Jeg spørger da de højtærede ministre, der skal svare på denne forespørgsel — for det er dem, der sidder inde med viden om disse ting —: har vi stadig adgang til at slutte os til de seks lande, eller er døren lukket i? Og hvis den er lukket i, kan det så tænkes, at den bliver åbnet igen? Er der kun frihandelsområdet tilbage, og hvilke chancer mener regeringen vi har over for Englands hårdnakkede modstand mod landbrugsvarerne? Jeg håber, at ministrenes redegørelser og debatten vil bringe klarhed herover.

Det kan vist ganske umiddelbart fastslås, at det ikke er muligt at stå udenfor. Vi må for at beskytte vore vitale interesser være med i den europæiske nyordning, som er undervejs. Men hvilken?“

I tilslutning hertil omtaltes planerne om *et fællesnordisk marked*, der nu måtte ses i lys af arbejdet på det europæiske plan.

I sin besvarelse af forespørgslen fremsatte *stats- og udenrigsministeren* nogle generelle betragtninger, der mundede ud i dette:

„Det er en selvfølgelig konsekvens af den politik, som både den foregående og den nuværende regering igennem adskillige år har ført i de internationale økonomiske organisationer, at vi principielt må indtage *en positiv holdning til de foreliggende planer om et vesteuropæisk fællesmarked*, hvor såvel toldsatser som kvantitative restriktioner er fjernet. De, der måtte have betænkeligheder, vil dog sikkert være enige i, at det, hvis der skabes et fællesmarked, vil være til større skade for danske interesser at stå uden for et sådant fællesmarked end at være indenfor.

Når vor glæde over den udvikling, der har fundet sted i den senere tid, ikke er udelt og man overhovedet kan rejse spørgsmålet om vor deltagelse eller ikke-deltagelse i fællesmarkedet, er det, fordi alt tyder på, at det vil blive yderst vanskeligt — for ikke at sige umuligt — at opnå enighed om at medtage landbrugsvarerne i fællesmarkedet. Det er ingen hemmelighed, at det først og fremmest er *England*, der af hensyn til sine Commonwealth-interesser og til sine egne landbrugsinteresser bestemt modsætter sig, at fælles-